

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventurae Ordinis Minorum, S. R. E. Cardinalis,
Episcopi Albanensis, Seraphici Doctoris Ecclesiae, De Vita
S. Patris Francisci, Liber I.**

Bonaventura <Sanctus>

Antverpiæ, 1597

§. 9. De non obseruantibus festum, & non honorantibus Sanctum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41460

debitâ sequestratum : apparuit ei benignissimus Pater, vestimentis gloriæ candidatus, & dulcibus affatibus alloqui cœpit eandem, Surge, inquit, filia benedicta, surge ne timeas. Et apprehensâ manu ipsius, alleuans eam disparuit. Ipsa verò per cellulam suam huc atque illuc se conuertens, putabat se visum videre: vsquequo ad clamorem ipsius apportato iam lumine, perfectè se sentiēs per seruum Dei Franciscum esse sanatam, cuncta quæ acciderant, per ordinem enarravit.

§. 9. *De non obseruantibus festum, & non honorantibus Sanctum.*

1.
Sacerdotis
mandatum
non spernen-
dam.

In Pictauiâ partibus, in villâ, quæ Simo dicitur, Sacerdos quidam Reginaldus nomine, B. Francisco deuotus, festum ipsius parochianis suis indixerat sollempniter celebrandum. Vnus autem de populo ignorans Sancti virtutem, sui parupendit Sacerdotis mandatū. Egressus autem foras in agrum, vt ligna succideret, cum se præparasset ad opus, vocem audiuit huiusmodi ter dicentem, Festum est, operari non licet. Verum cum nec imperio Sacerdotis, nec supernæ vocis oraculo, seruilis temeritas frenaretur: addidit diuina virtus ad gloriam sancti sui, sine morâ miraculum, & flagellum. Mox enim vt furcam vnâ manu iam tenens, alteram cum ferro instrumento leuauit ad opus: sic diuinâ virtute, vtraque manus vtrique instrumento cohæsit, vt ad neutrius dimissionem, digitos aliquatenus relaxare valeret. Ex quo stupefactus nimis, & quid ageret nesciens; ad Ecclesiam, multis vndique ad videndū prodigium concurrentibus, properauit. Vbi mente compūctus ante altare, quodam ex assistentibus Sacerdote monente, (plures quippe ad festum vocati conuenerant Sacerdotes*) B. Francisco humiliter se deuouit; tria, sicut ter vocem audie-

Vota ipsi sa-
cia à peccatis
liberant.

audierat, vota vouens: quòd scilicet festum ipsius coleret, quòd ad illam, in quâ tunc erat, Ecclesiam in festo veniret, & quòd sancti corpus personaliter uisitaret. Mirum certè relatu. Vno emissio voto, vnus digitus factus est liber: ad secúdi emissionem solutus est alius: sed tertio facto voto, laxatus est tertius. & postmodum tota manus, necnon & altera subsequenter, populo, qui iam multus aduenerat, sancti clementiam deuotissimè implorante. Sic homo pristinæ redditus libertati, per seipsum instrumenta deposuit: cunctis laudantibus Deum, virtutemq; sancti mirificam, qui tam mirabiliter percutere poterat, & sanare. Ipsa verò instrumenta vsque hodie coram altari, ad honorè B. Francisci fabricato, ibidem in memoriam facti dependent. Plura quoque illic, & in locis vicinis patrata miracula, & Sanctum in cælis ostendunt eximium, & festum ipsius in terris venerabiliter excolendum.

In ciuitate quoque Cenomanensi, dum in sollemnitate S. Francisci, mulier quædam manus ad colū extenderet, & digitis apprehenderet fufum: obrigescentibus manibus cœperunt digiti magnis ardoribus cruciari. Igitur pœnâ docente, Sancti recognoscens virtutem: corde compuncta, cucurrit ad fratres. Cumq; pro salute ipsius, deuoti filij S. Patris clementiam precarentur, incolumis effecta est statim: nec aliquid læsionis remansit in manibus, nisi ad facti memoriam, solùm vestigium cõbusturæ. Simili etiam modo in Campaniâ maiori, mulier quædam. & in villâ Oletti mulier altera. & in castro Pyllei, tertia, dum beati Patris festum celebrare contemnerent, præuaricantes primùm mirabiliter sunt punitæ: sed postmodum pœnitentes, per sancti Francisci merita mirabilius libe: atæ.

2.
Temerantes
festum eius,
punitur:
pœnitentes
rursus curantur.

3.
Blasphemus
occiditur.

Miles quidam de Burgo in Prouinciâ Massâ, beati Francisci operibus, & miraculorum signis impudentissimè detrahebat. inferebat multa opprobria peregrinis, ad ipsius memoriam venientibus: & contra fratres publicâ garriebat insaniâ. Cùm autem semel Sancti Dei gloriam impugnet: addidit super peccata sua blasphemiam detestandam. Si verum est, inquit, quòd Franciscus iste sit sanctus, gladio cadat hodie corpus meum. si verò sanctus non est, euadam incolumis. Non distulit ira Dei condignum inferre supplicium; cùm iam facta fuisset oratio in peccatum. Morâ enim modicâ interiectâ, dum blasphemus nepoti suo inferret iniuriam: accepit ille gladium, & patruî visceribus oruentauit. Eodem die mortuus est sceleratus, inferni mancipium, & filius tenebrarum: vt ceteri discerent miranda Francisci opera, non blasphematoris verbis impetere, sed deuotis laudibus honorare.

4.
Alius loque-
lans perdidit.

Iudex quidam nomine Alexander, dum à beati Francisci deuotione, quos poterat venenatâ linguâ retraheret: diuino iudicio linguâ priuatus, per sex annos obmutuit. Qui cùm in eo, quo peccauerat, torqueretur: altâ penitudine reuocatus, dolebat se contra Sancti miracula oblatrasse. Itaque non perstitit misericordis indignatio Sancti: sed penitentem, ac se humiliter inuocâtem, restituta loquelâ, recepit ad gratiam. Ex tunc linguam blasphemâ consecrauit laudibus Sancti, deuotionem simul & disciplinam recipiens per flagellum.

§. 10. De quibusdam aliis miraculis diuersorum generum.

1.

In castro Galiani Valucensis diœcesis, mulier quædam nomine Maria, quæ Christo Iesu & B. Francisco famulatu deuoto subiecta, vnâ dierum æstiuo

tem-